

De ce mi s-a întâmplat aceasta chiar mie?

De ce mi s-a întâmplat aceasta chiar mie?

Deseori, auzim această întrebare care este cea mai obișnuită, la ordinea zilei și, probabil, ea este cea întrebare presantă în mintea ta chiar în acest moment. Poate o boală fizică a apărut în viața ta cu suferința ei, cu cheltuielile și incertitudinea care te frământă. Sau iarăși, ar putea fi acel decedat care a lovit cercul familiei tale cu durerea ei neobișnuită. Probabil este un accident care ți-a adus suferință și nefericire în casa ta. Probabil, cele mai scumpe visuri au fost spulberate printr-o tragedie, o datorie sau lipsa unui serviciu care să-ți asigure existența. Pentru unele sau alte motive, tu ești deznădăjduit, îngrijorat, agitat și bolnav. Tu ești uimit și te întrebi dacă viața merită să fie trăită și de repetate ori îți vine în minte întrebarea: „De ce a îngăduit Dumnezeu să mi se întâmple mie aceasta?” Este o bună întrebare pe care ți-o pui și singura apropiere normală ca să găsești un răspuns la necazul sau dificultatea prin care treci. Tu ai putea să adopți o atitudine de îndrăzneală sfidare, desigur, și să te hotărăști să lupți cumplit împotriva încercărilor din viața ta. Sau ai putea chiar să renunți la orice întrebare cu o atitudine fatalistă, să spui că necazurile tale sunt oricum inevitabile. Dar cea mai bună metodă este să te întrebi liniștit și calm: „De ce a îngăduit Dumnezeu ca acest lucru să vină în viața mea?”

Prima ta tentație poate să fie să te gândești dacă Dumnezeu te pedepsește pentru un anumit păcat pe care l-ai săvârșit. În timp ce acest lucru ar putea să fie adevărat, este evident că el nu este principalul motiv pentru durerea ta. Dacă principalul scop al lui Dumnezeu ar fi pedeapsa, El ar fi putut să-ți ia viața. În loc de aceasta, El ți-a prelungit viața cu intenția să-ți dea răspuns la întrebarea ta.

„Pentru ce mi s-a întâmplat așa ceva?”, întrebi tu. Răspunsul este că Dumnezeu vrea să-ți vorbească ție, personal. El a încercat să-ți vorbească înainte, dar atât timp cât lucrurile îți mergeau bine, tu nu erai interesat să ascuți. El știe că singura cale ca să-ți atragă atenția este să îngăduie să vină încercări în viața ta. El este atât de interesat de tine, încât chiar, dorește să permită ca tu să suferi pentru un scurt timp numai dacă, drept rezultat, tu poți să fii făcut fericit pentru totdeauna.

Dacă tu niciodată nu ai fost născut din nou, Dumnezeu are patru scopuri pentru tine în aceste încercări prin care treci. Întâi, El vrea ca tu să simți nevoia de ajutor. Al doilea, El vrea ca tu să-ți dai seama de neputința ta de a te ajuta singur. Iarăși El vrea ca tu să abandonezi orice speranță de a obține ușurare sufletească de la semenii tăi. În sfârșit, El vrea ca tu să te predai pe tine însuși în mâna Lui și să-L rogi să te mântuiască.

Vezi tu, dacă ai fi murit înainte în păcatele tale, acum tu ai fi fost pierdut pentru toată eternitatea. Păcatele tale n-au fost niciodată iertate și, din această cauză, tu ai fost despărțit de cer pentru totdeauna. Dar Dumnezeu nu vrea ca tu să pieri. Pentru ca tu să ai o cale onorabilă de iertare a păcatelor tale, El a trimis pe Fiul Său, Domnul Isus Hristos, ca să moară pe cruce la Golgota. Hristos a murit pentru păcătoși pentru ca ei să poată fi iertați. La trei zile după îngroparea Sa, Mântuitorul a înviat din morți și puțin mai târziu, El S-a înălțat la cer, unde El chiar în acest moment așteaptă să te mântuiască.

Acum, aici este vestea pe care Dumnezeu încearcă să te facă s-o înțelegi. Dacă tu vei recunoaște păcatele tale și vei primi pe Fiul lui Dumnezeu ca Domnul și Mântuitorul tău personal, El va ierta păcatele tale și îți va da viața eternă în cer. El a promis în mod hotărât aceasta în Cuvântul Său, Biblia, și El nu poate călca această promisiune: „Adevărat, adevărat vă spun că cine crede în Mine are viața veșnică” (Ioan 6.47). Marea întrebare la care trebuie să răspunzi chiar acum este aceasta: „Voi deschide sau nu voi deschide ușa inimii ca să-L primesc pe Domnul și Mântuitorul meu?”

Dacă îl refuzi pe El, tu îți vei continua viața ca să întâmpini mai departe durere și dezamăgire în această viață, iar nenorocire veșnică în cea următoare. Dacă îl primești pe El, ți se va da putere să porți orice încercare și verificare a credinței tale pe pământ și ți se va asigura o bucurie veșnică în cer. Nu contează cât de grele sunt necazurile tale chiar acum; merită să le înduri, ca și orice suferință și orice lacrimă de cădere sau orice durere de inimă zdrobită, dacă ele ar fi mijloacele care te vor aduce la Domnul Hristos. Vei spune atunci ca psalmistul David: „Este spre binele meu că m-ai smerit ... Către Domnul strig în strâmtorarea mea și El mă ascultă” (Psalmul 119.71; 120.1). Oricare ar fi problema ta atunci, să faci din ea o piatră pe care să pășești spre Hristos.

„Și-acum, ce altă faptă ți se cere decât să vii cu drag la pieptul Meu? Să crezi. Și-apoi să plângem în tăcere. Să crezi. Și să te naști din Dumnezeu ”.

O, vino dar! Te chem să vii, să-ți iei din mâna Mea cununa! Și-atunci vei ști ce azi nu știi c-ai fost al Meu din veșnicii și ești al Meu pe totdeauna!